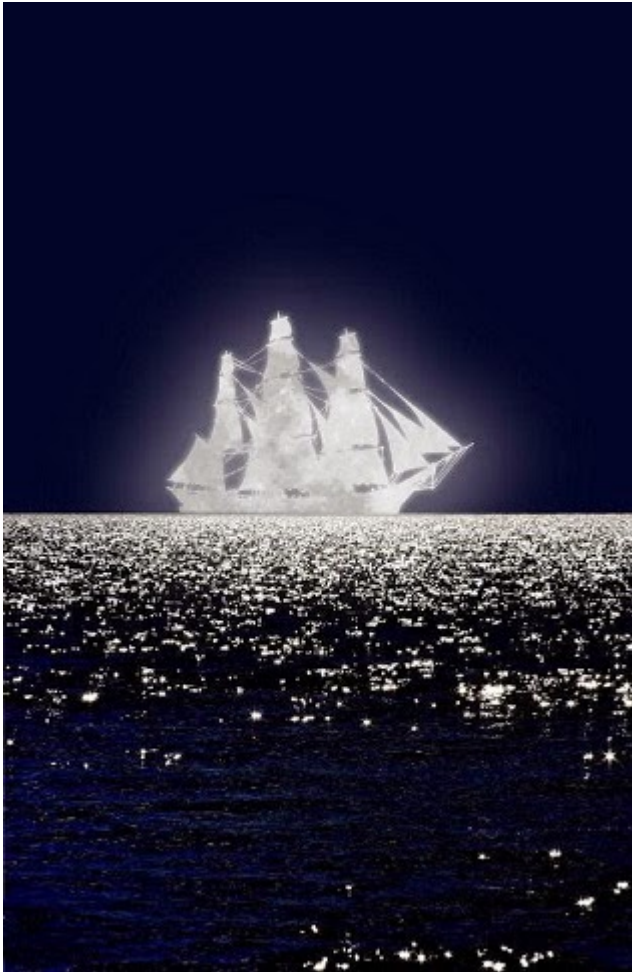

Ολόφωτα Φεγγάρια

/ Γενικά Θέματα

Κάπου μέσα στην νύχτα, εκεί που ταξίδευα στα ανοιχτά πελάγη του νοός μου, άκουσα φωνές αγαπημένων φίλων με ζεστές καρδιές, χωρίς ρωγμές... λόγια αποήχων κυμάτων πίσω από τη σιωπή της πλήρης ενός θαλασσινού ταξιδιού και αμέσως θερμάνθηκε η καρδιά μου. Κουράστηκα αδέρφια στο πέλαγος να κολυμπώ μέσ' στα βαθιά νερά προσπαθώντας ν' αλλάξω πορεία, να βρω μια στεριά να σώσω ότι δεν σώνεται κι έτσι ήρθα κοντά σας να ξαποστάσω. «Επέστρεψα στο ίδιο σημείο, ο ήλιος είχε πια δύσει. Δεν πιστεύω πως υπάρχει στον κόσμο άλλη σιωπή πιο βαθιά από τη σιωπή του νερού. Το ένιωσα την ώρα εκείνη και δεν το λησμόνησα ποτέ.»(1).

Μετρούσα τον χρόνο με τις λέξεις τις νύχτες εκείνες με τα ολόφωτα φεγγάρια, ελπίζοντας σ' ένα όνειρο ζωής βαδίζοντας στο μονοπάτι το δυαδικό του χωροχρόνου, να με οδηγήσει στο Φως της Δικαιοσύνης. «Βαθιά, τη νύχτα τα μεσάνυχτα, με τ' ανοιχτά φτερά του ονείρου, πετά η ψυχή μου, σκλάβα ελεύθερη, στους μυστικούς κόσμους του Απείρου, τη νύχτα βλέπει όλα τ' αθώρητα, που απόκρυβεν η πλάνα μέρα, τη νύχτα ακούει όλα τ' ακούσματα στον ατρικύμιστον

αέρα.»(2).

Τον δύσκολο δρόμο δεν τον φοβάμαι. Είμαι έτοιμη να κάνω ό,τι χρειαστεί για να φέρω πάλι το φεγγάρι ολόγιομο στον δικό μου ουρανό. «Σου πάει το φως του φεγγαριού τις νύχτες του καλοκαιριού απάνω σου όταν πέφτει». Είμαι ήσυχη, ήρεμη και ευγενής με τις πληγές που διαπερνώνται από των άστρων τα κύματα, προσπαθώντας να δαμάσουν και να υπακούσουν στις άηχες κραυγές μου, που χτυπούν στον τοίχο καρδιακής ρωγμής που μυρίζει σαν αίμα.

«Αυτός που έχει τη συνήθεια να ταξιδεύει, ξέρει να φτάνει πάντα τη στιγμή που πρέπει να φύγει.» είχε γράψει ο Π.Κοέλο. Το ταξίδι συνεχίζεται και ας έχω κουραστεί. Σ' αυτό το ταξίδι με τα φεγγαρίσια παιχνίδια στην θάλασσα, με τους ήχους των παφλασμών των κυμάτων μην αφαιρέσεις ποτέ τ' όνειρο, μην φοβηθείς να ζήσεις! Η αλμύρα της θάλασσας γύρω μου, κρύβει πόνο και φευγιά. Το ταξίδι της ζωής μοιάζει τόσο πολύ με τα εναλλασσόμενα κύματα της θάλασσας που ξεσπούν στους βράχους κι εγώ απόψε ήρθα να ξαποστάσω κοντά σας... σαν ένας βράχος.

«Κι όλων αυτών η μνήμη τώρα κ' η φροντίδα
μού γίνεται ρυθμός και στίχος και τραγούδι.»

Σημειώσεις

1. Highsmith Patricia Βαθιά νερά (Deep Water) Εκδόσεις Ροές, Αθήνα 2002
2. Βαθιά, τη νύχτα, Γεώργιος Δροσίνης (1859-1951)

Γράφει η Σοφία Ντρέκου Ψυχολόγος, κατηγήτρια

Επιμέλεια: [Σοφία Ντρέκου/Αέναη επΑνάσταση- sophia-siglitiki.blogspot.gr](http://sophia-siglitiki.blogspot.gr)